

(המשך מעמוד 75)

אויאר חרדתו של המלך סולמון, בו מני סה אויאר/פאבלוביץ' לתאר בלשון העגה הפריסאית (לשון אותה השכיל לתאר ב' הברקה יוצאת-דופן רימון קינז' בטיפור זאוי במסרו) את סיפורו של הגיבור-המסר פרי, נהג המונית ז'אן. זה נתקל יום אחד בזקן גנדרן ועשיר בשם סולמון רובינ' שטיין, שהוא 'מלך המכנסיים' של פאי ריס, המקדיש את הונו הרב להצלתן של נפשות אומללות.

סולמון רובינשטיין מנסה לטשטש את אישיותו, כפי שאויאר ניסה זאת בראי שית הצלחתו, הוא מחזיק ברשותו אר סף של גלויות שנשלחו מאנשים שהוא אינו יודע מי הם. זהו ספר משעמם, שה מעבר מעמוד לעמוד נעשה בשמו של המונטיין הרב שאויאר/פאבלוביץ' צבר בעבר.

אחד מהטריקים, בעזרתם קיווה מן ה סתם אויאר/פאבלוביץ' לעורר את הקור' איס, הוא תיאור מישגל של נהגיהמונית הצעיר ז'אן וז'ורמאז' קנרדה הקשישה, המסוגלת להיות סבתו. את המישגל הוא מתאר כך: 'אפילו לא נתתי לה זמן להדליק אור, חיבתתי אותה והיא תכף אמרה לא, לא, ואחר-כך משוגע אחר, ונצמדה אלי מלמעלה עד למטה. לא הפ' שטתי אותה, ככה יותר טוב. הרמתי אר תה על הידיים, והלכתי נתקל בכירות עד חדרה השנייה, ורמתי אותה על המיטה ור' פקתי אותה פעמיים אחת אחרי השניה כלי לצאת, ולא רק אותה אלא את כל העולם עם כל תאיהצניוק שלו, מפני שזאת היא האינאננות. אחר-כך הייתי ריק לגמרי מאי-צדק ומכעס. היא המשי' כה להיאננה עוד כמה רגעים ואחר-כך לא הוציאה גנה. היא צעקה את שמי תוך כיר, בקול רם מאוד, גם יקורי, יקורי, יקורי - היא חשבה שזה רק אישי, למ' רות שזה היה הרבה יותר...'. מסקרן כר צד כתוב במקור הוצפתי הקטע: היא צעקה את שמי תוך כר, בקול רם מאוד, וגם יקורי, יקורי...'

גם מקומה של הבדיחה האינטימית לא נפקד: 'העסקים מעל לכל, אתה מבין. כל היהודים משקיעים היום ככר לים של ישראל. הם עושים להם חשבון שכאשר הערבים יחסלו את ישראל כפצ' צינת גרעניות, רק הבולאים יישארו! ו' אז... אתה מתאר לעצמך!

היא הרים אצבע, 'בשהמדינה היהודית תיעלב, כוללים האלה יהיה ערך אדיר! לכן הם משקיי עים!'

אולי כאן המקום שבו חייב המבקר לפ' נות לקוראים ולבקשם לשלוח מכתבים רבים, ועליהם בולידואר רבים. לקרובי הם בניכר, כדי שאלה ייתעשרו, כשהח' דינה היהודית תיעלם!'

במהלך הקריאה של חרדתו של המלך סולמון ליוותה אותי תחושה, שאמיל אויאר/פאבלוביץ' הוא למעשה טופוליא' טור של פאטריק מוריאנו, אף הוא סופר צרפתי צעיר ממוצא יהודי, המוכ' שר כנראה עשרת מונים ממחבר כל החיים לפניו.

התחושה העוברת בכל עמודי הספר, היא שאויאר/פאבלוביץ' הוא סופר ש, כל החיים מאחוריו.

מדע בידיוני

ארצות-הברית:

קז

רוג'ר זילאנז'י שלח לחשב לאחד מהמופ' לאים שבין סופרי המד'ב, וספריו העני' קו לו מקום בצמרת המחברים של ענף ספרות זה. הוא זכה גם בפרסי החוגו והתבולה.

נתיב התופת של זילאנז'י מביא את סיפור הרפתקותיו של עזאזל טאנר, שהיה הילד השביעי בביתו. כאשר המיי' לדת פנתה אל אביו ושאלה לשם שעליה

רוג'ר זילאנז'י - נתיב התופת: עב' רית: עב' שלומי; הוצאת כתר; 118 עמודים (כריכה רכה).

לרשות בתעודת-הלידה, אמר האב 'לעז' אול' עזאזל טאנר יוצא למשימת-התאכ' דות בארצות-הברית, שחלקים ניכרים ממנה נועים בקרינה רדיו-אקטיבית; ארצות-הברית שאינה עוד ארצות-הברית, אלא נסיכויות מעטות, שבראש כל אחת מהן ניצב נשיא משלה. עזאזל טאנר, ש' בעבר היה דור, שהצליח לערוך את 'סי' בוב הדואר 'אלבוקרק' מקליפורניה, ער מד לקבל חנינה על פשעיו אם יצליח במשימתו המשימה היא הובלת תרופות וגם גישה המשתוללת באיזור.

את הדרך מלוס-אנג'לס אל בוסטון לא ניתן לעשות באוויר, שכן מתנהלות סערות מגנטיות ורדיו-אקטיביות. יש לעשותה על הקרקע, והמסלול הוא נתיבת החופת. על עזאזל טאנר לצאת בראש שלוש מכ' ניות: 'אם תנסה להתחפף בנקודה כל' שהי לאורך הדרך, הנהגים האחרים ימל' או את הפקודות שלהם. הם יפתחו עליך באש ויהפכו אותך לפרוורים קמנים של אפר...'

הם יצאו לתוך הסערה, 'זה היה סיומ, לצאת מלוס-אנג'לס ולעלות על כביש 21. המים ירדו כולעפות, ואבנים כגודל כדור ירי כייסכול נחבשו במעטה השריון של מכוניות. טאנר ערשן והדליק את האר' רות הגדולים. הוא הרכיב משקפים ל' קלימת קרניים אינפרא-אדומות, והסערה הלילה ארכו לו כלקורבן...'. נתיב התופת הולך את עזאזל טאנר, כשהוא עוקף

נתיבי התופת מדע בידיוני

כיסים של קרינה רדיו-אקטיבית ברכב הר מגן שלו, 'המכונות' בה נהג היתה בעלת שמנה צמינים עכו סוליות, ואורכה הגיע לאחרי-עשר מטרים. היו עליה שמנה מכ' לעים בקוטר 50 וארבעה מטולירימינים. היא נשאה שלושים מילים חדררי שיריון, שניתן לכונם ישר קדימה, או לכל זווית גובה עד ארבעים מעלות מן המישור. בכל אחד מארבעת הצדדים, וכך גם כנג הרכב, הותקן להכיוור. כנפיים חדות כתער מפלדה מחישלת - רחבן כחמישים ס'מ בכסיסן, מתחדדות לנקודה, ועוכיין כ' שלושה ס'מ מן הצד הקרה - ניתנו להזזה בקיפת מלאה של מאה ושמתים מעלות לצירי המכונות, במקביל לקרקע, כגובה 90 ס'מ. בעמרו בוויית ישרה כל' פי גוף המכונות - כשלושה מטרים מא' חורי הפגוש הקירמי - נמתחו הכנפיים למרחק שני מטרים לכל צד. ניתן היה להנמיכן כהנמך רמחים להסתערות; או להחזיקן טטויות מעט הצידה כדי לרשש כל מה שיפסעך מן הצד. המכונות היתה חסינת כדורים, ממוזגת אוויר, והיו בה מחסן מזון ואצעי סינטיזה משלה. אפי' דח מגנום ארוך קנה בקוטר 357 תלוי על תפס על הדלת, בקירבת ידו השמא' לית של הנהג...'

אחת ההרפתקות הקלות שבתחילת נתיב התופת היא מעבר בין שני נדי טורנאדו סוערים: 'הוא עקף את העמוד הראשון בעבור 300 מטר והמשק' שמאלה כדי להשתמש מן השני, שניצב לפניו והיה גדל והולך... הוא הצה אותה כמהירות ועבר בין שניים מן המגדלים שניצבו

בחסך התסריט של עמוס עוז * המיכתב

של יגאל תומרקין * שקד גומר את

מוסיף * מלך שוודיה והסופר הישראלי

●● אחד משיאי התרגשותה של כוכבת הסרטים האמריקאית ג'יין פונדה היה בביקורה בקיבוץ חולדה, אצל הסופר עמוס עוז. כאשר נתבקשה הגב' פונדה לתאר את רשמיה מפגישתה עם עוז, שסען כי לא ראה את סרטיה, אמרה הכוכבת: 'הצעתי לעמוס עוז לכתוב איזה תסריט על הדבר הניפלא הזה ששמו קיבוץ...'. ●● מיכתב שנתקבל מאת האמן יגאל תומרקין, שהפירוטסו נמנע ממנו בבמות אחרות (ביומן עבודתו), עוסק במימד חדש בחברה הישראלית. וזה הנוסח שלו: 'נקמת ילד קטן עוד לא בראה השטן. הנה אימרה האובה ופופולארית בישראל של הליכוד ובישראל של רפ'ל. בעיתות קשות של חיפוש שעיר לעזאזל ותרגול לכפרות, אינו זוכר היסטריה המונית ואיבוד קנה-מידה כפי שתקפו את העם בחטיפת אורון ירדן. מקרה שהינו טרגי ודורש התייחסות עניינית בפרופורציה, חרג והפך אירוע לאומי. הגענו לוח' גרויצייה ופרופנציה של כל ערך מוסרי ואסתי. מאו התעלפויותיהם של רוכלי-שוואה למיניהם. לא קמו משתפי פעולה כהורי אורון ירדן, שרצון החשיפה שלהם עבר כל גבול בהתנהגות ובטעם. כל דימעה, כל אימרה, כל איפור תועד בצבע, בשחור-לבן ובמילה. מאו גירעון האזנר לא קמו קטגורים שמאלניים ומאשימים כל כך בין אם שמם אייבי נתן, שר החינוך התרבות זבולון המר, יו נשיא המדינה. מאו אבא קובנר לא ראייתו אם סובלת כל כך בפני אמצעי-התיקשות. דומה, כי הכל נופח לקנה-מידה הוליוודי ע"מ להסיחון מן המציאות: מראש-המשלה החולה והוזה החורג ל ימי הסיוון ולטלונה: הגונדר כפרש מוכה-סנורים. דעתנו מוסחת מזורקי הפצצות אצל ראשי הערים בגדה המערבית, אלה שלא ילדו רק ילד אלא יביאו עם שלם אל יבתי פי פחת ופוטש. יגאל תומרקין ●● תוכניות-הניסיון בהן הופיע הפרופסור גרשון שקד, כמגיש תוכנית הספרות של הטלוויזיה מוסיף מוצו עד תום. התוכנית עומדת לשנות את אוסיה, ובכוננת כפרש ראשי הטלוויזיה למצוא מנחה בעל כר שורי הופעה טלוויזיוניים. גם מפיק התוכנית, אפרים ספן, יועבר מתפקידו. תחתיו יובא מפיק הבקיא במבוכי הספרות העברית ●● מדור זה מתנצל בפני הסופרים חיים גורי, יהושע קצנ, אהרון אפלפלד ושאר הסופרים והמשוררים המוכשרים רים המפרסמים את ספריהם בהוצאת הקיבוץ המאוחד. הוצאה זו מחרימה את הר מדור ●● עיתונאי וסופר ישראלי, שהתאסר באחרונה בביקורו בחצר מלך שוודיה ובפגישתו עם המלך, שכה לספר לעמיתיו הישראלים שכל ישראלי המבקר בשטוק הולם יכול לבקר בחצירה-המלוכה. אחת לכמה שבועות מותר להיכנס לאולמות הארמון ואף ללחוץ את ידו של המלך. הסופר הישראלי האחד והיחיד שלחץ ידו של מלך שוודיה באורח מתועד, היה חתן פרס נובל ש' עגנון. הוא לחץ את ידי הוד מל-כותו בשעת הענקת הפרס. עם שובו לישראל, לא טרח עגנון לספר על אודות פגישתו זו עם המלך השוודי ●●

באנגלית: The British Agent. לא ציין אם ספר זה ראה אור בתרגום עב' רי אחר, בעבר הקרוב או הרחוק.

אלא שכנראה נפלאות הן דרכי המו"לות הישראלית. בחודש נובמבר 1960, ראה אור בהוצאת ספרי-כיס מעריב ספר פרי עטו של הסופר הבריטי סומרסט מוהם,

סומרסט מוהם עבודת ריגול

תחת הכותרת אשדן או הסוכן הבריטי בי תרגומו של שמואל גילאי. לפלא ספ' רותי זה מתלוצץ פלא נוסף, הוא שמו האנגלי של הספר, המוכר כחוק, בעמרי דיו הראשונים:

'Ashenden or the British Agent' האמת היא ששני הספרים הינם למעשה אותו הספר, שובה באותו התרגום. רק ספרית כתר היא שסילקה את אשדן מ' טעמי נוחיות. כל השאר הוא עניין ל' כולבוטק ולשאר מדורי הצרכנות.

כמה חבל שספר מעולה העוסק בריגול מצרית עבודת ריגול של מבקר ספרותי.

כעמודי הבנה כמאה מטר זה מזה. כשר עבר לידם נתלש כמעט גלגל ההגה מאר חיותו, נראה היה נקלע הרכב ל' מיקודו של רעם אינסופי... הוא היה מקפ בארבעת העמודים האחרונים והוא בלב כבוה, עד כדי כך שגורק קדימה ורצועות חגורת המגן חתכו בכשר כתפו, כאשר שתים ממערכולות הרוח השלטלו כפר' אית...'

כך נמשכות להן הרפתקותיו של עזאזל טאנר, כאשר שתי המכונות שבעקבותיו נעלמות ושותפו נהרג. הוא נתקל במילי' חמות של להקות אינסופיים, ועובר סיד' רת הרפתקות מסמרות שיער, המתארות את תמונת הקץ של ארצות-הברית. ספר מומלץ לקיץ, למרות השיבושים ושגיאות ההגהה.

מו"לים

אשדן?

הוצאת כתר החליטה לייסד את סידרת כתר, שתביא לקורא-הישראלי ספרים בי עטיפה רכה, בתרגום סביר ובמחיר שוה לכל-נפש. זה נשמע טוב.

כמה מהספרים שראו אור בספריה זו היו ראויים לכל התיקוות שתלו בסיד' רה. אלא שפגם מזור, שהוצאת ספרים מכוננת אינה יכולה להרשות לעצמה, מצוי בסידרה זו. בהתחלה היה זה הספר השגג השחור מאת ג'ורג' סימנון. הי קורא היה עשוי לחשוב שספר זה ראה אור בתרגומו של אהרון אמיר לרא' שונה בסידרת כתר. אלא שספר זה ראה אור 25 שנה קודם לכן. בהוצאת צוהר, שבעליה היה לא פחות ולא יותר מאשר אותו אהרון אמיר. מידע זה נעלם מעיניו של הקורא הישראלי.

לפני כמה שבועות פירסמה סידרת כתר את הספר הסוכן הבריטי מאת סומרסט מוהם, בתרגומו של שמואל גילאי, במהדורה זו הובא כחוק גם שמו המקורי